

The background of the cover is a stylized illustration of a mountain range. The mountains are depicted with broad, sweeping brushstrokes in shades of purple, blue, and white, creating a sense of depth and texture. In the upper left corner, a simple, white crescent moon is set against a dark blue sky. The overall composition is vertical, with the mountains rising from the bottom towards the top.

آواز وائے نو

حامدی کاشمیری

آواز و اُثرے نو

(غزلن تہ نظمَن ہنزو مہرن)

حامدی کاشمیری

کمپیوٹر سٹی، راجباغ، سری نگر، کشمیر

(جملہ حقوق بحق مصنف محفوظ)

کتاب	آواز و اثرے نو
مصنف	حامدی کاشمیری
تاریخ	جنوری ۲۰۰۷
تعداد	پانچ سو
کمپیوٹر کمپوزنگ	مصرہ مریم
سرورق	مسعود عالم
چھاپ خانہ	رینق پرنٹنگ، پریس، سرینگر (فون ۲۳۵۲۱۱۱) ۶
مول	۱۰ روپیہ

کتاب میلنگ پتہ

- کمپیوٹر سٹی، راجباغ، سری نگر کشمیر
- ادارہ ادب، شالیمار، سری نگر کشمیر
- کتاب گھر، مولانا آزاد روڈ، لال چوک سری نگر
- گلشن پبلشرز، گاؤ کدل چوک، سری نگر

انتساب

مألس ملجہ ہندِ ناو

حامدی کاشمیری

یہ تھ واو ہا لے ژونگ گس زالے

تیلہ کنہ زول مس علم تہ دین

شیخ العالم

ترتیب

صفحہ نمبر

عنوان

• پنڈرکتھ

۱۵

• بالہ پتھ بالہ ناد لایاں چٹھس

۱۶

• لعلہ مالے پیش کش تھاواں کمن

۱۷

• عشقہ نارن زاکرون

۱۸

• او میے پنہ نوے و تار آمت اوس

۱۹

• ژھڑ زومتارکھ، عجب سامانہ گئے

۲۰

• زند گانی یا اجل

۲۱

• پھلیہ رخ لاگاں کور

۲۲

• دوہہ اکہ تھتھی سمن

۲۳

• شینہ طوفانس لوگس ہانیوم پان

۲۴	۰ اسی ہجوکی پانہ کاتیہا اکر
۲۵	۰ کھوٹین پوسن کنتھ مانگے
۲۶	۰ نارلبکھ دوتھان وٹن بالن
۲۷	۰ خاموشی ہندڑھل مااوس
۲۸	۰ باو باپوز باو کیاہ
۲۹	۰ کانہہ ما راتھ حال باوتھ آکھ
۳۰	۰ پوش تھارے، بلبلن گوو دم
۳۱	۰ آسن کھگالہ تراواں گئے، وداں گئے
۳۲	۰ کیاہ وچھم حرفاؤ کیاہ
۳۳	۰ آچھر تہیہہ پدنیہ معجز کارکو گری
۳۴	۰ گم چھ لگیہ متری مارکن
۳۵	۰ ولاتیہ کرژوک تل یمن
۳۶	۰ آگر نغفاتن ماوؤت
۳۷	۰ آچھ وہیہ راوتھ خاب وچھان
۳۸	۰ ٹکوت کھاشتر زمانہ اوس گوؤمت
۳۹	۰ پوشہ مرگن گن دواں وارا نہ سون

۵۷	آگر
۵۹	انتظار
۶۲	ورق
۶۶	لمبکھ
۶۹	آؤلن
۷۲	کتہ چھک
۷۵	مکایہ ڈارس منز
۷۸	گر بز
۸۰	اتھ واس
۸۲	ویہہ
۸۳	راؤن
۸۶	دگ
۸۹	اتھہ
۹۲	خونس منز
۹۳	سفر
۹۷	استفسار

۹۹	۰ رنگ
۱۰۱	۰ رشتہ
۱۰۳	۰ گاش
۱۰۵	۰ ژھانڈی
۱۰۸	۰ مستہ وے
۱۱۰	۰ بیپار
۱۱۲	۰ اسیہ ٹل دس
۱۱۶	۰ امانتھ
۱۱۸	۰ خوش بختی
۱۲۰	۰ احتجاج
۱۲۲	۰ خواب
۱۲۳	۰ وونہ ہم
۱۲۵	۰ تھپ
۱۲۷	۰ تزلش
۱۳۰	۰ دھچھ پو پڑ

۱۰۱	۱۰۱	۱۰۱	۱۰۱
۱۰۲	۱۰۲	۱۰۲	۱۰۲
۱۰۳	۱۰۳	۱۰۳	۱۰۳
۱۰۴	۱۰۴	۱۰۴	۱۰۴
۱۰۵	۱۰۵	۱۰۵	۱۰۵
۱۰۶	۱۰۶	۱۰۶	۱۰۶
۱۰۷	۱۰۷	۱۰۷	۱۰۷
۱۰۸	۱۰۸	۱۰۸	۱۰۸
۱۰۹	۱۰۹	۱۰۹	۱۰۹
۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰
۱۱۱	۱۱۱	۱۱۱	۱۱۱
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲
۱۱۳	۱۱۳	۱۱۳	۱۱۳
۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴
۱۱۵	۱۱۵	۱۱۵	۱۱۵
۱۱۶	۱۱۶	۱۱۶	۱۱۶
۱۱۷	۱۱۷	۱۱۷	۱۱۷
۱۱۸	۱۱۸	۱۱۸	۱۱۸
۱۱۹	۱۱۹	۱۱۹	۱۱۹
۱۲۰	۱۲۰	۱۲۰	۱۲۰

پنچر کتھ

آواز و اڑے نو، چھ کاشر زبانی مژ میون ترے یم شعری مجموعہ، گنہ تھ
 زبانی مژ تھ پرن واکر محدود آسن، میانس یا بین ہندس شعری مجموعہ
 چھپاؤس ہیکہ سوالیہ نشان لگتھ، ییلہ نہ پرن واکر آسن، کتابن کیاہ یورچھ،
 اما پوز شائری ہندس فطری تخلیقی دوتہ شس (یوس اظہارک طلبگارچھ) تل
 بن، تیلہ چھ تم قلم تلنس مجبور، بامے پرن واکر آسرتن یا نہ۔
 شنود کسے یا نشود من گفتگوئے مے کنم۔

یہ چھ مصدقہ ز وقس سہتر سہتر چھ حالات بدلان، بچ شناخت خود ادبی
 اظہارن مژ سپدان چھ، بڑھ ونہ زر پرستی، صارفیت تہ کمرشلایزیشن سہتر
 بنے پہ سماجی، سیاسی تہ ذہنی زندگی زیادہ خوتہ زیادہ کھرک دار تہ انسانی قدرن
 لوگ پھیش، بیک سون تہ دوگن چھ ادبس مژ تہ در پٹھر گوشان،

چنانچہ متن تہ ببا و زیاد پچید سون تہ مبہم، تہ متن شناسی ہندو نوک مسلہ گئے پاد
 ، یمن پیٹھ غور و فکر کرنچ ضرورتھ چھے بڑھان۔ وونی چھ تخلیق کار تہ تخلیقین،
 تخلیق کار تہ پر ن والین تہ نقاد ن، متن تہ حقیقون بیتر ہند بن رشتن پیٹھ نوک
 طریقہ سر نہ سوچنہ یوان تہ امہ چہ نو تھیوریز بروھ کن ایواں۔ شعری متنہ منز
 کاٹھ موضوع، مقصد، نظریہ یا معنہ مطلب استخراج کرن چھہ پرائیوٹ،
 زھر ہے معنہ مطلبس کیاہ گر پر ن وول، یہ ہیکہ نہ متنہ چہ تفہیم، تحسین کاری
 تہ قدر سنجی منز کاٹھ اتھہ روٹھ کر تھ، زیادہ خوتہ زیادہ ہیکہ اتھہ ذیلی یا ثانوی اہمیتھ
 دتھ، تہ شاعری منز وول تہ و ن فرضی تجربہ ہیکہ پنڈی بنیادی حیثیتھ برقرار
 تھوتھ، معنہ مطلبس کن اشارہ کر تھ، یہ معنہ مطلب ہیکہ نہ گوے اُستھ،
 بلکہ چھہ یہ کثیر تہ رنگارنگ آسان تہ پر تھہ کانہہ قاری چھہ پنہ قرعہ ستر یہ
 درک یافت کران۔ شاعری چھے تھہ لفظ ورتاؤ ستر پن منفرد وجود پر او ان،
 یہ ورتاؤ تھہ حدس تام چھہ لفظہ رنگو امکائی تخلیقی صورت لبان، تہ وچھن چھہ بینا
 نقاد ن ہنز کام، لہذا چھہ متنس ستر رابطہ کر تھ تہ امہ چہ منفرد لسانی عملہ ستر
 ووتہ لنہ والہ تجربنچ زان کرنی، اتھہ منز چھے لفظہ زار، جدلیاتہ تہ ترکیبیتہ چہ
 متضاد عملہ ستر، تہ امہ کہو اشارو کنایو ستر تہ امہ کہ علامتی رح رکائہ تہ بیہ اتھ

منز ووتلنہ والس متکلم، مخاطب، مکالمہ، فضا، وقفہ، ٹھوپہ تہ نا معلوم آغاز تہ
انجام ستر اکھ فرضی وقوعہ (happening) بارس یوان، یس لبنہ تہ پرز
ناونہ ستر چھ پرن وول جمالیاتی تسکین تہ فکری تھز حاصل کران۔

تاہم چھہ بیہ یاد تھون ضروری ز لفظ چھینہ اسمانہ وسان، یم چھہ ژکہ زمینس
ستر وابستہ، تہ تخلیق کار سند شعور تہ لاشعور کہ انضمام تہ سماجی، ثقافتی تہ اخلاقی
سنہ رو منز ووتہ لٹھ پنن جہار ہاوان، یوت تہ تم خارجی واقاتن ستر پیوست
آسن تمہ نو تہ زیاد چھہ تم باہمی تعاملہ ستر پننہ منقلب صورژ پراونک باس
دوان، تہ ویکھہ تن، تہہ دار، ازانی تہ پراسرار تجربن صورت بخشان۔

چانہ بے تلہ راؤ یم راؤ ژے

آواز داؤ ژے نو

حامدی کاشمیری

مسعود منزل

کوہ سبز، شالیمار

سرینگر

بالہ پتھ بالہ ناد لایاں چھس
 ولتہ ہا کو ت تہ کو ت بہ واتاں چھس
 روڈ مٹر یم چھ لکڑ تہ ژرک گا مٹر
 حال راتک کمن بہ باواں چھس
 دوبلہ چھس وٹھ پنڑ بہ شہڑہ راواں
 راتژ ون ہاہہ شولہ ناواں چھس
 گس چھ آگہ موکل زہوک مرنگ
 وچھ کمن کیاہ بہ یاد پاواں چھس
 چھس جراں تابہ وئی اچھر راتس
 گاش پھولہ نے بہ یم مٹاواں چھس
 وئی دواں آنتھہ روس شنس اندر
 پان پنہ نوے بہ راو راواں چھس

لعلہ مالے پیش کش تھاواں کمن
 ستھ سو در ژھنڈتھ ژھورے داماں کمن
 کفنہ لہ گتھ تور کُن ساری دواں
 کم لبہاں چھی پرزنتھ، راواں کمن
 اُس تارکھ تم تہ پیے وُس، سور کُن
 یتھ گٹس منز حال دل باواں کمن
 عاشر کُنس کُن کمن مایل کران
 پیالہ زہر ک پانہ ہیتھ چاواں کمن
 واتہ گس آدم شناسی منز تمن
 کم تمن پتھ زو دواں، گاراں کمن
 کانڈ کنن افسانہ خانن چھا کران
 نندہ تم ساری تہمت، پاواں کمن

عشقہ نارن زاکر وَن
 کیاہ وُن چھہ باکر وَن
 آکھ سوتھہ رِک وَن ژھنڈان
 بروٹھ چھی پانژاکر وَن
 وُز چھہ بیتہ مشکل دَرَن
 شینہ تاپن گاکر وَن
 زان شہرچ کیاہ کربس
 تُم چھہ ژھنہ مٹر ناکر وَن
 ژھا تیس راؤو لَبو
 چھی مینہ مٹر ساکر وَن
 تاپہ تو رس پو شہل
 لتھر مینہ اندرک گاکر وَن

او میے پنہ نوے وِتارِ آمت اوس
 پانہ بُر کن دُبارِ آمت اوس
 اوس ما تیلر یہ ڈوہہ ڈاس گو مت
 شوقِ یونے بہارِ آمت اوس
 یور نے واتہ نے چھ اتھر آدم
 اوس گس کہنڈ خارِ آمت اوس
 یور میے کتھ کرسنہ دل موڑ رتھ
 کالر پتہ مے امارِ آمت اوس
 کاتر سگر ژنڈتھ بہ کوت ووتس
 لول کیوتھ بالہ یارِ آمت اوس
 ٹھر تھوم ما میے پھولہ ورس نورس
 تار کو دس اشارِ آمت اوس

ژھڑ رُمو تارکھ، عجب سامانہ گئے
 حارتن اندر پَنڑ بیگانہ گئے
 کتھ کھنُس منز آسہ ہن افسانہ خواں
 در بدر شینہ راژ منز افسانہ گئے
 اُس تھوڈ وُتھی وُتھی گریزاں سودر کی مکر
 وُٹھ وُٹھت واپس دنتھ دامانہ گئے
 گڑ گُٹھن منز شہ تہ ما کھالان اُس
 سینہ کوبی ہندک صدا ہر آنہ گئے
 پوشہ مٹر سُنڈ اوس وِہ پر تو پینے
 لوکھ گُٹھر قبرن اندر دیوانہ گئے
 چھس بہ چھونہ رس راتھ کیہو دودہ وُڑی دوان
 آے کم فقرت وُلتھ شاہانہ گئے

زندگانی یا اجل
 یس و سے اکھ بیاکھ تڑھل
 رُوز شعلان نارِ بونی
 ہوو واوَن کُوت بل
 چھم پھولاں لَو ہتر گلاب
 اندر لکواں نارِ پل
 کُوت گڑھن وونی جانہ وار
 گئے وٹس پمپوشہ دُل
 پانہ نش چھس رووِمت
 چھم گنے مڑ چاڈی کل
 کمر چھ تم مشہ راوتر
 چھم مینے جگرس نارِ چھل

پھلپہ رَخ لاگان گُلو
 نار اندر شوپہ ران گُلو
 نیندر کُرمز لوکھ وٹس
 کوٹ سنا لاران گُلو
 تھپ زمیخ کر ووتھیک
 راتھ دوه پیاران گُلو
 بوڑ کس ژلہ لار منز
 کس چھ کیاہ باوان گُلو
 تاپہ صحرا دورواں
 ژھاتیس ساوان گُلو
 چھک وُتھر تراؤتھ گزھاں
 کوٹ ویتہ راوان گُلو

دوہم اکہ پیتھی سمن
 روزک تن پنن بن
 یورگن وئے تے ژ پکھ
 چشمہ وٹھہ راوے وٹن
 زنہ بیہ کاٹھ کام چھک
 کٹھ یمن لفظن سنن
 خونہ حرفو نال وؤل
 لوکھ چھیے گائتر حارتن
 نال وئل نکھ کالہ کرہز
 مٹر چھیے گائتر صورتن
 اوس ما نزل ہوا
 خونہ سُرک گائتر چن

شینہ طوفانس لوگس ہائیوم پان
 راو راوتھ پرزنتھ زانیوم پان
 پان اندری گول تہ رودم کالہ کرہنر
 پانہ سے یتین میے پرکھا ویوم پان
 چھم کران گلو، پوش، تارکھ ژھایہ گتر
 بس اکس آنس اندر راویوم پان
 نیزکندڑ چھم وئی رمن اندر کھسان
 پھلیہ ژھاین ستر تس چھاویوم پان
 توتہ ووتہ لان چھم منس اندر کھوچر
 ستہ ونے ناگن اندر ناویوم پان
 اوس بروٹھ بروٹھ ژلہ وینن ژھاین ژلاں
 سار سے لتھ دتھ میے یڑ گاریوم پان

اسی ہسوک پانہ کاتیہ اُس
 وٹتھ دامانہ کاتیہ اُس
 وٹھن تام واپہ ناوم، راوک
 دِکو افسانہ کاتیہ اُس
 زمیں مہراو کوٹہ اُس
 پوان اسمانہ کاتیہ اُس
 بن گدرن کمن وپہ ہا
 پنر بیگانہ کاتیہ اُس
 کران کتھ پٹھ چھ صحرا واش
 پوٹس دیوانہ کاتیہ اُس
 سہ نیزن سپنہ داراں گو
 امی انمانہ کاتیہ اُس

کھوٹن پونس کنتھ ما گئے

وَن اوسکھ وُنتھ ما گئے

کوہن مرگن چھیے سوئے نندِر

سُتھ زو تاں اُنتھ ما گئے

تتھی گئے اُسر تہتر آمتر

دیس پنے نس سَنتھ ما گئے

پنے اکھ بیاکھ بُتھ لاکتھ

پنر دامن دنتھ ما گئے

تہند نام و نشان کتہ رُود

ہواوس پٹھ کھنتھ ما گئے

اچھر کاتیاہ میے ورتاوم

مگر تم سر ننتھ ما گئے

نارِ لَنبکھ ووتھان وُن بالن
 ژھانپ پیہڑ چھیے ما لگن لالن
 چھک کڑان کھکھر شینہ گٹہ کارس
 ہوک نہ ژا لٹھ کوہو چھ تی ژالن
 شیسترو آسمان کلن پٹھ ووتھ
 رُود وُنی کُس یوور کرکین نالن
 شامہ سے شیسترو حصار کوڑکھ
 وُنی سہ وکھ ووت بستی تین زالن
 لوکھ چھ درائتر پران استغفار
 آبہ کامن گمہ سرن نالن
 ییلہ تہ اکھ قتل عام سپدان اوس
 اُسی سائرے دوان زیو تالن

خاموش ہند زھل ما اوس
 آنگن دارے جل ما اوس
 تھر وژ ہر مگھ بلس تام
 یچھ شوز یومت ڈل ما اوس
 گورر ہیتھ ساری گئے نابود
 سکھ مادان دلدل ما اوس
 نکھ بین کوٹ، پوت پھیرن کیاہ
 دوزخ بونبن تل ما اوس
 انہ ہا کوتاہ تیرن تاب
 سینے اوسم پل ما اوس
 شینس پیٹھ نون تا پھ اسان
 اتھ نورانس رل ما اوس

(مہجور نہ ناؤ)

باؤ ہا پوز باؤ کیاہ
زخمِ کُاری باؤ کیاہ
پانیہ لیو کھمت نالو گوم
لاؤ اچھر نہہ ناؤ کیاہ
نار کول میے گن دوان
تھاؤ کیاہ منساؤ کیاہ
کیاز اند اند ٹھری تھوان
راؤنس منز راؤ کیاہ
شہ پنچ مہلتھ کمیس
لڈی پنچ وہراؤ کیاہ
پوش پتھ گن تراؤ تھک
چھک ژ ژھاراں واؤ کیاہ

واو صیگ سلہ اوس لاران

تمبہ لیومت کیاہ تاں ژھاراں

(مہجور)

کانسہ ما راتھ حال باؤتھ آکھ
 پانہ کیاہ تام راو راؤتھ آکھ
 ہم تہ گئے یور شینہ شز بڑ گئے
 ونہ کم ون ژ شعلہ ناؤتھ آکھ
 چاڑی آواز ، زون مرگہ بلج
 شہر کیو گام نیندہ ساؤتھ آکھ
 داہ ترؤپہ رتھ مکانہ ہایہ گامتر
 کس ژ احوال بوز ناؤتھ آکھ
 ساتھ پتھ ساتھ بہتھر چھینہ بدلاوان
 ونہ کس ذاتھ پرز ناؤتھ آکھ
 چشمہ ہانگل چھ تریشہ تریشہ کران
 کتھ سرابس ژ پان چھاؤتھ آکھ

پوش تھارے یہ، بلبلیں گوو دم
 زائہ تہ نے اوس واو یوتھ برہم
 سہ کٹیوک خار پاٹھ اچھ نہ تئان
 سرکہ پیٹھ گہ بگاہ سمکھان چھم
 نینہ تہ نیندر گجم بہ تھاراں چھس
 کاتی گڑ کرئز، ژھاپہ، ہڑ گردم
 آئے باغن اندر ژستھ صحراو
 تھاو کتہ نس ہوا گللابی قدم
 شاملہ ہے اُسر دار بر توپہ رتھ
 اُسر تارکھ اُسان ودان باہم
 چیم ژھوپل شُر میے آہ زمن زو
 کن تھوتھ از میے گن چھ لچھ

(نذر شیخ العالم)

اَسَن کھنگالے تراواں گئے، دواں گئے
میے اندر اندر اُسے گاشروہہ کراں گئے
تین کیاہ ویر اُسا کُار نومہ رنی
تجک تھود کُار، وُتھی، دارس کھساں گئے
لوکڑ بڈی دارِ دُرزو رکنی وُچھاں اُسے
پہواں گوو نارگہ، سنگر دزاں گئے
وہو کھتاں کس چھ پھیرتھ توہِ اُمّت
پیاری کارواں در کارواں گئے
وڑاں تم اُسے اُمّت نارِ سودرو
سیہ شہر اندر وسہ نے رواں گئے
خبر اُسکھ دواں بروٹھ بروٹھ چھ صحرا
پکاں گئے تم، پکاں گئے تم، پکاں گئے

پکاں پکاں پکاں گئے (شیخ العالم)

کِیَاہ وُچھم حرفاؤ کِیَاہ
 راؤنس منز راؤ کِیَاہ
 تورى گُن ساری پکاں
 حال تورک باؤ کِیَاہ
 پوشہ چمنن ڈل سہ گوو
 آکھ پچھری بہتھ واؤ کِیَاہ
 کُسنہ للہ واں چھوک وونڈکر
 ڈالری کُسن ، گزراؤ کِیَاہ
 بَسین پھنری پھاکھ گوو
 چھوئے وُن وُن، کاؤ کِیَاہ
 زیو مئے آمژ چھم چھوکن
 وونی بے زیو ہڑراؤ کِیَاہ

اچھر تہہ پنہ معجز کار کمری گری
 کلے مٹر صاحب گفتار کمری گری
 گوباں چھک بالہ جُرس تام واٹن
 کھوبن مٹر نندیر مٹر بیدار کمری گری
 سو اُس اکھ اوپر چھل آمو کوہو پٹھر
 یہ کس طوفان، لارِ کو دار کمری گری
 وچھت اشتر تارِ پوٹن وچھ ژٹان اُسر
 شٹھے مٹر کوہ، وٹشل نار کمری گری
 کنارن پٹھ بہتھ اُسر پان ماراں
 ژیتس روڈکھ نہ پیرو پار کمری گری
 بناوان اُسر کوتھ ژھر نے کتھن تم
 وجود کو منکشف اسرار کمری گری

کم چھ لگہ مٹر مارکن
 رآو نیندر تارکن
 اڈرجہ کھنکر ہوے تُلان
 مٹر چھ گامتر صورتن
 بروٹھ کن چھک گہہ یوان
 کم چھ گامتر حارتن
 یوتھ نہ روزیکھی شر پتو
 ناد دی تو دشمنن
 خاب جاناوار گئے
 باؤ گس بیٹہ زلن
 شہ ژھوکیوک افاد پے
 گوت داویلا کزن

واتہ کر ژوک تل یمن
 نار لمبک ما ہمن
 اوس بس اکھ روڈ پھرک
 سور گئے پھولہ وئی چن
 تم نشنگاہ وٹھر تہ گئے
 واو، ژھاراں چھک گمن
 اکھ اکس پتہ چھوک دواں
 اند چھ کر لوگہ مت غمن
 چھک لچکھ منز بازرس
 زانہ مولا کر سمن
 دار بر ہڑاؤر تو
 یسلہ پھلر متز یومن

آگرِ نغماتن ما دوت
 ویکھ تین طرفاتن ما دوت
 نہری حسنس پتھ موت گوؤ
 دلہ کین واقاتن ما دوت
 وزملہ ورشن خون کران
 شوقہ تمّن ساتن ما دوت
 لہہ ہا پے لعلستانک
 غیبی ظلماتن ما دوت
 پرین ہندک اوس خاب وچھان
 اندک اندک جناتن ما دوت
 جوپہ میانہ سودرن ہند آگر
 ژوک تل گوئہ ماتن ما دوت

اچھ و ہر اوتھ خاب وچھان
 زئد مرئو اسباب وچھان
 زونہ ہیورکن چھس ژھال زوان
 یونہ کنہ چھم احباب وچھان
 پود تھاوو کتہ نس تھاوو
 چھو نا عالم آب وچھان
 تم کتہ آسن صبرس لاری
 یم بالن بے تاب وچھان
 کیاہ وہپہ دوہلیوک گاش تمن
 یم رائزل تب وتاب وچھان
 ہینہ من پائے تم اتھ مژر
 یم دوزے سألاب وچھان

گوت کھائے زمانہ اوس گوشت
 یس و سے تانہ تانہ اوس گوشت
 روز ہا کیڑ پاری زان اچھن
 تس میے وچھ نَس زمانہ اوس گوشت
 روٹہ اوس گومت بہ تا پکو پاٹھر
 سکہ بڑی پڈی نشانہ اوس گوشت
 اوس وڈرن کھسن دوہس راتس
 خاب پر ہتھ کانہہ ٹھکانہ اوس گوشت
 شوقہ دیدار لوکھ ژستہ آئے یہ
 گاش پھولہ نے روانہ اوس گوشت
 وینہ دہراوئے میے دامن اوس
 خاکی سوروے خزانہ اوس گوشت

پوشه مرگن کُن دَواں دَراڼه سون
 ”یوؤ یارو دِل گوؤ دیوانه سون“
 پوشه کالس منز بر بڑهان کس ناؤس
 شینہ رَاژن منز تَوان افسانه سون
 سور بالن گوو فقط اکہ اچھر ہتر
 ژالہ ہاگس، اوس ویتہ رن بانہ سون
 از تہ پیاراں لولہ ہتر دیوار و در
 بس اکی لٹہ بیڑ ہاؤنی پانہ سون
 ونہ تہ چھو گزراں خاکو مونحتہ پھلو
 تہندہ موکھہ اشتر وانہ بوڈ دامانہ سون
 بیتہ چھ دیوارن پھٹان رتہ داؤر ہتھر
 زانہ تہ ہتھ وچھ ہایہ حارت خانہ سون

کتھ حقیقُ خاب گوو
 سنگلاتن آب گوو
 سۄ پکاں گوو آہ پٹھر
 اکھ جہاں غرقاب گوو
 خونِ دل ما ضایہ گوو
 کس سکبول شاداب گوو
 بر دیہ گوو آگر گلیوک
 لفظ عالم تاب گوو
 لایہ کس بے وایہ ووٹھ
 کس سوڈر پایاب گوو
 تارکن وتھ رادہمز
 پنہ وتہ مہتاب گوو

ہوا سوئیک گڑھان اڈی جن چُھ تری تری
 پیواں گئے پھولنہ بروٹھے پوش ہری ہری
 خبر چھک ناز ستہ وے سر چھ ہیکھ متو
 یوان کو گن چھ جاناوار ژری ژری
 فرق کانہہ گنہ تہ گاشس چھک نہ روزاں
 چھ سوژراوان اُچھن ہند گاش پرک پرک
 یہ چھا بٹہ را ژ ہند سر پٹہ ریہہ ناوان
 اُچھن برونہہ گنہ گڑھاں چھی زندہ مری مری
 اکس پتہ اکھ سوڈر برونہہ گن یوان چھک
 چھ کۆت واتان آخر تار تری تری
 خودا زانان گم گم گڑ راوړس وتھ
 زری جامن تَمَس اوس موختہ جری جری

آس چھم ونہ تہ یکھہ ژ کاکر پیاری
 واتر کوت کوت و جار باکر پیاری
 زانہ مولا نیہ کیاہ بنتھ آمت
 شہر کیو دیہ گمتر چھینے خاکی پیاری
 تہ چھ سودرس بے والیہ وٹھ لایان
 سبکہ شاٹھن دواں چھ زاکر پیاری
 تم و پھان نور آسمان ستر
 کاکر زولانہ اسہ چھینے ناکر پیاری
 او برگومت چھ دے چھننن چھارن
 گلو تہ کڑ تاپہ کراپہ زاکر پیاری
 لوکھ چھ پیاران شینہ گٹھ کارس
 زانہ کر نیہ بہار ساکی پیاری

گُڑ سُوَر سَگِہ رَاوَنَم
 شَاوِ تارَکھ بَاوَنَم
 اُس ہو پچ گرائے ہش
 جِسم و جان و بے رَاوَنَم
 گراو گنہ تھو و نَم نہ وار
 داغ بارو دِیاوَنَم
 تارکس کر آپ زو
 راز راتکو بَاوَنَم
 چھم مِیے پانس گُنڈی پھٹاں
 پوشہ تھیہ منہ سَاوَنَم
 زونہ جُرس منز اڑتھ
 یاد کم تھیہ پاوَنَم

ژھر ژھوہ دوہہ تارِ اُسی کران
 پانہ ہے ما دِدارِ اُسی کران
 کم کران چھی بساؤنکو پیمان
 بستیٰ کم و جاہِ اُسی کران
 اُسی لہجہ ونہ یوان خونس منز
 شینہ داریو نظارِ اُسی کران
 زائہہ تہ ما پھٹھی نیندر گلین تہ پکن
 شور کوتاہ آرِ اُسی کران
 آو اسمانی ظلمتک سآلاب
 کاکو تارکھ اشارِ اُسی کران
 بروفت اوسک گمت اما کھی سٹند
 گتھ میہ اندر اندر ستارِ اُسی کران

واہ ہالے ٹھکانہ اُسر کران
 کتھ حقیقہ فسانہ اُسر کران
 میلہ تہ کائسہ نادواتہ ہا توڑک
 راتھ دوہہ شادیانہ اُسر کران
 ہٹہ ہوچ طناب گوہہ ہا کس
 کاڑی زولانہ اُسر کران
 راؤتر عقلہ کام بہن کتھ پیٹھ
 پانی پانس بہانہ اُسر کران
 کاڑی پتھ کال اُسر حالس منز
 بروٹھ گنہ وہ زمانہ اُسر کران
 کائسہ زونس نہ بروٹھ گنہ اُستھ
 میانہ کتھ غائبانہ اُسر کران

اندر جنت سر زہا
 واو ثنجن در زہا
 او سیٹھا خود رائے چھک
 یڑھنہ پنہ نے مر زہا
 کوٹ آگاہ موکہ لہی
 از لہ لیو کھمت پر زہا
 پانہ روزتھ کیا ز گوکھ
 نار سودرس تری زہا
 اوس ظلماتگ سفر
 گاشہ دامن بر زہا
 زون تارکھ پوت ہیہن
 حرف پانس جر زہا

واوِ شچھ چھو رات کیوت سودرن ترن
 تارک مڑاوتھ تھوو دارین برن
 بروٹھ کن ما آکھ زائہہ ما خاڑی آکھ
 ونہہ آخر لول چوئے کیاہ سرن
 آئے کم بے والیہ صحراوس اندر
 وئی چھ ڈیشن تاپہ زنجن کم درن
 لوکھ چھ وئی اصلستہ فرہس بین کران
 واتہ کر ژوک تل یمن بازگیرن
 رات راتس ژھید روستوی رود پیو
 نالہ ہوکر مکر ژوک چھ نون درامت سرن
 گلو ہیوان پتھ دم گوئت جاناورن
 واتہ ہا گس پوشہ لنجہ پھلتھر ہرن

رَاوَر تارکھ، ژھایہ بزر افتاب گئے
 لولہ ہتر کم اُسرا اندر اُندرِ خاب گئے
 آس درامز زو پھٹتھ دودِ مو صمن
 سینہ تیرن دارنکر اسباب گئے
 پانہ ڈیشم بالہ تاتچ ژھالے اُس
 نالہ ساری ہو کھرتہ سر پایاب گئے
 ژیلونہ مُت کمر اوس ویو پ بنہ آسمان
 پیر و تھو لوکھ، کہہ تہ دن غرقاب گئے
 اوس سرریس شینہ تیثا لن ترن
 درائے کٹھو قبر و نہر بیتاب گئے
 پانہ بیتھ کتھ ما نمر از تام گوو
 گڑ اچھر کتھ پاٹھر عالم تاب گئے

نو ان شہرن اندر وارانہ کاتیاہ
 کوٹھن اندر گمتر دیوانہ کاتیاہ
 کھسان دارس اچھن منزخاب رچھو رچھو
 دواں گئے زو امی انمانہ کاتیاہ
 چھبے کاٹراہ مونہ کچہ پیاراں ژکس تل
 بٹھن پٹھہ ہتھ زھری دامانہ کاتیاہ
 ژے کیاہ چھہ پردہ تھوڈنلس تکلف
 چھہ وچھہ میتو ائیو جانانہ کاتیاہ
 شچ زنجیر روزم ہتھ دس تام
 میے وءراتن ژٹم زولانہ کاتیاہ
 کراں چھس مالہ اچھرن راتی راتس
 چھہ برہمہ راواں حلاوت خانہ کاتیاہ

پانی پانس پہ کیٹھ عذاب گریو
 پے متبن تارکن حساب گریو
 کھتر میے اندر کلین گلین ہند پاٹھر
 کالہ اچھرن میے اجتناب گریو
 دولنس ستر شینہ گٹھ کارن
 رات راتس میے کوت تاب گریو
 کس خبر اُس توتہ واتہ تتوے
 ژون وتن مژر میے انتخاب گریو
 سبھ میے تیلان توتہ نارن مژر
 پان پنہ نوے میے خاب خاب گریو
 تھاوڑ شوقل قدم میے ملن پیٹھ
 دور حورو میے کیوتھ جواب گریو

حورو کرُم دورے جواب

ژھید روستوے پیوان بالن شپن
 مس چھ گو مت کمن خیالن شپن
 رُودکس بن گٹس تہ گاشس منز
 تہ بہ تہ چھم بہان لالن شپن
 بلبلن کو ت ہپ تہ دپ گو مت
 سونہ کتھ پٹھو پوش ژالن شپن
 کبوتھ سیہ دل چھ نو بہارس منز
 کفنہ پاراں کمن گلان شپن
 دارِ دروازِ تام دو بہ رنہ آئے
 وئی پشو پٹھ کپاری والن شپن
 زو چھئے آرمہ کنن، گلن، پوشن
 واتہ وئی کمرسند بن سوالن شپن

آخری شہہ ہیون تہ نیون آسان گوو
 زری پنہ نے منہدم آسان گوو
 آہ بس اکھ واہ رنگ پانڑا لکن
 اچھ یجھم آئہ خان فان گوو
 دار برتروپہ رکھ تہ تھاوکھ ژور ہتھی
 صچہ سے جاری یہ کیوتھ فرمان گوو
 ہاوا کوت تام پانکو چھوکھ تہ داغ
 پانہ گوو پوشید مہڑ منز جان گوو
 تہڑ فرصتھ اُس کس، کن دار ہا
 گاشہ تارکھ حال شب باواں گوو
 وار کس اوسکھ مزارن ولتہ نس
 آنگنن پتہ بروٹھہ قبرستاں گوو

میاں کتھ اعتبار یو تھ ما اوس
 تار کن انتظار یو تھ ما اوس
 بالہ پتھ بالہ چھم میے پھلو مٹر پاد
 خود نگر بالہ یار یو تھ ما اوس
 سگرن تے کھو بن گنوے گو مت
 زونہ گاشش غبار یو تھ ما اوس
 وڈتہ مت از چھ آسمانس تام
 تھود یہ سنگین حصار یو تھ ما اوس
 پرومت ما زمینہ نشہ موکہ جار
 زانہ تہ روس قرار یو تھ ما اوس
 زون شعلے یہ ، تار کو زھڑ ریہہ
 لولہ نارس جہار یو تھ ما اوس

گڑھاں چھم وہ شبنم ہر آنہ کاتیاہ
 چھ بدلاں بٹھری پٹری بیگانہ کاتیاہ
 گلاؤ نال ہتھ دامنہ زڑی مڑ
 ہوا صبحک چھکان دُردانہ کاتیاہ
 مئے دُپ شاید مشکھ راون تیلچ دگ
 ونے یکھ تارکو افسانہ کاتیاہ
 خبر کیاہ اُس اندری دیہہ چھ دو دراں
 کریئے زند روزِ نکو سامانہ کاتیاہ
 چھ وٹھ مڑ بالہ دامنہ نارِ موگل
 وتن لارے صاحب خانہ کاتیاہ
 چھے آخر کس گڑھاں مس نیندر گانگل
 چھ تارکھ وری پیواں آسمانہ کاتیاہ

توہ کم نوہ جہاں پر اوتھ آس
 زان پنتیہ نی بہ راو راوتھ آس
 از تہ پھیران ونبدر واران
 کم سنا موتہ نبدر ساوتھ آس
 وئی چھ تس تام زائہہ پیاپھرتھ
 آد نکو وعد یاد پا و تھ آس
 پارک زان اُس سارنے مٹھہ مڑ
 کینھ تہ نے پیہ بے پرز ناوتھ آس
 مڑ ہندی ناد چھم گڑھاں گوشن
 نور دریاو پان ناوتھ آس
 چھم پواں دوبلہ کیا ز تھانپ اچھن
 راثر ظلمات گاشہ راوتھ آس

و تھ بیٹن ہاوان گئے
 بستین زالان گئے
 پوشہ انبر پھلکڑو پاری
 خون اچھو تراوان گئے
 زانہ مولا کیاہ و وچھک
 وٹھ وٹھ نالان گئے
 آخرس اتھ آکھ گس
 تم گمس گاران گئے
 تور پھیرتھ آو گس
 توری کن لاران گئے
 ووت گس منہ رس تمن
 درائے ون والان گئے



آگر

راُٹل نورِ چنپہ ناوے

آکاش تہ تمہ ہیور

شُنیّاہ پر بزلان

حورے ماچھک

یتھ سبکہ صحراوس منز

تار کھ ہتھ کو ت آکھ؟

نورک آگر

وانجہ سنہ رومنز ووتہ لان

بوئے چھسہ؟

میہ چھالانہ

سفر ظلماتک؟



انتظار

و مرا گئیہ
چھنہ آفتابہ کھسان
زون چھینے تار کھ پتھ
کھینہ بزرگامش

دھولد بازارن منز
کاٹھہ کاٹھہ ژھائے

☆
روح
انے سارِ پکان

گلگو کٹر، پوش تہ پانژادہ
سارے روٹے گمتر

گو پھ منژ
اچھ ٹارک ٹلکنا

گا شکر درِ یَا وِسن!

وَنہِ تِی اوند پو کھ

وَنہِ تِی پان

تہ کوتاہِ پیار و



ورق

تا پل وڈ رو
تریشہ وُتَش دِیوَت
تانس تانس
کنڈ پھٹ

کھو وِ طرفہ
سیہ کھیپہ کنز

آلو گوو
ٹھہراو ہنا کر
میئے چھیئے از دشر ہن راو فی

گو پھہ منز

درامت

ورک یو پتہ

یار بن ستر
کران کتھ
یوت گڑھ
پتہ پتہ چھس
یار پکان

ہیر بونہ

دہرلد،
گاشتر شہ چھس لیکھنہ یوان
پر یزلان

ورقو
پان وولم



لمسکھ

شیشہ گٹس منز

بالو پٹھر پٹھر

واتاں وٹس

شینہ کہستانس

کوچھ منز

وہ آس شیشہ درتچن نیندر

☆
نہا
شہینہ کہستاں

وگہ لیاے

تہ آ بکو لمبکھ و تھو

بے واپہ پلن نہیہ ناواں

پانس ستر نو ان



آؤن

ہجہ وِس کدِ لِس پیٹھ
پر بارے پتھ گن تر اوتھ
ویتھ ہنز
لہر وچھان
کمہ جوشہ
بین پیٹھ گنیر تھ
بروشھ دوان

٢٥
کتب محکم
زالہ و فی اشرق قطر

دیوان بارو

اسہ کتہ دین

ووتہ لنہ ڈیشہ

خاکو تائیر

و چھان و چھان

طوفانی لہر دواں دوراں

دو شہ وے طرفو

وژھ آؤ لئس منز

سأروے عالم

گوو آ بے آب

زانہ خودا

کمہ شاٹھ لگو



کتہ چھک

پانٹن پورن ہنر
دیوار وروس کا فی پیٹھ
دیوت مے آلو
دم پھڑ ہیو وادسک
ہندس براندس پیٹھ لرتراؤتھ

وولہ کھس

☆
سکھ چا
اسن کھنگالہ بنیوسا

بالہ دھس پیٹھ

چٹھس سبزارس

چانی خابک تائبیر و چھان

ژکتہ چھک؟

کتہ چھک؟

☆

کہہ تینتا لو پتر کن
 پوٲت آلو گوو
 ژکتہ چھک؟
 ژکتہ چھک؟



مکایہ ڈارس منز

اُس

گیشوری رخسار و پٹھو

مستکولٹو

وانکن منز پائرتھ

ناپاں، نال ولان

ژے گس چھوے

راچھ کران؟

بے واپہ اُسُن

کھوژن کیاہ؟

گس؟

گس ہاپتھ وِسہ

اڈر اڈر چھم گلو

وچہ ہند ماچھوے

مال پیومت؟

یہ مال چھ پیہ سُنَد

اتھ روز تھ گے

جامہ تڑتھ دندہا وکر وچو

حلیہ ولسہ ریوس۔



گر بڑ

ساری جنگل تھنڈم

برگس برگس

اوس لیکھت

بُتھ راتھ چھے کیاہ؟

شُنیہ کیاہ؟

تمہ پتہ کیاہ؟

گارو کیاہ، کوت لارو؟

کوت وا تو؟

پکان پکان

پیہ و آتی تھو بے

و آتی اوس

کُلو گر بڑ تله مُت۔



اتھ واس

اوش کتھ پیٹھ چھو

ہاران

وَمِر جو کھم، وودنی روزس، ژھٹے بٹے کڈی مو

وونی وکھ آو برابر

دروازس تامت ووت سہ

☆
۱۲۰
ٹھک ٹھک چھو نابوزان

و تھی تراویوس درواز

و چھان کیاہ چھو

بہ کر ہاسو درس

سترا تھ واس۔



وہیہ

ستن دوہن
پوڑھیدروس رُود
کوہہ تنہا لہن تامت
گوو آ بے آب

ہتہ بڈر اتھہ و تھر
تا پھ منگان

تاپھ کو رُن
 گلو کڑ ددڑ
 زبو دراپہ پھٹھ
 دود موصومن!
 بونو اتھ تکر
 لو کن لر لور
 رُود منگان
 یم کم و بیہ -



راؤن

بہ اوُس راؤن

اچھ پیٹھ اچھ نہ تھو

شوژی شہو

اچھرن مالہ کران

ژھائے تہنز وچھ تھے

چھس تھاران / کوت تام پلن

☆
نامل
یار بن ہفت زہٹ پھیران / پوش کنڈی دو پھنال ولان

نپہ نپہ کرونی پھلو

زالو منزکی نیران

راوان !



دگ

کوہہ تینتا لہن
آسہ نہ شینگ نیال تہ باقی
جوپہ ہو کھن
ناگن کھسہ سہنہ ر
دری یاون ژوک نیر
تہ پمپوشہ سرن
پیہ واو

ہنگہ منگہ ہوئے ووتھ
ابر سیاہ کھوٹ / وز ملہ ہیتھ
کھوٹ تہ یتھوئے
بالو پتر گوو

کانہہ چھنہ شینگ
ناؤ ہیوان

☆
چھا
اتھن ہنر
دگ لیل ناوان



اتھ

گوپھ منز

نکتہ عروجہ زواء لکھ

سامان، راوان

نپہ نہ کُرونی گنہ دُور اُلیہ راوان
ہن ہن مُشک ژھٹان

وَلہ جگرس منز

جائے گئے

وار و چٹھم

گینہ زالن اوس

دولہ مت نال

واپس ژا اس
مے تھر تھر اُسی اتھن



خونس منز

کتھ کر وئی جویں
جانا وارن ہندس گیونس
پوشن ہندس اسہ نس
انہ گٹھ صجس پھولہ نس
اچھ رن

ستر زواں چھس

☆
کریچھیس دور گھر
خونس چائیس منز چھیس

تاباں

اُچھ ہڑرم
دار بن گاہ اوس پیومت -



سفر

گناہ کارن ہند

خاطرِ نادرِ جہنم!

برحق

میں چھ

تانس تانس

شہس شہس مژ



نور

حسن، لادن

انجمن، پور

نور

نور

نور

نور

نار دزان

اوند پوک

سائر وے

نار و نار

تھپ گر مس نالس

سون سفر چھا؟



استفسار

گس کر کوٲ لگہ

راوٲہ کیا ہلبہ؟

یتھ بازارس منز

وٲمر جکھن

موٲڑ راؤن

اٲڈو جن اندری

☆

سنگ

سنگ پر پڑا ہے
سنگ پر پڑا ہے
سنگ پر پڑا ہے

سنگ پر پڑا ہے
سنگ پر پڑا ہے
سنگ پر پڑا ہے

سوسہ رُن

وَنیے کانسہ پر پڑھو

تہ پر پڑھو کیا ہ



رنگ

ۛ رنگہ گر گسند رنگ
ووتہ لیہ زمینس اسمانس
رنگن ہند زول سپد

میہ چھ تھ کوہ لچہ پیٹھ
بونہ آبادی ہند
بس اکھ رنگ

☆
چند
۱۲۲۹
درینٹھگر گڑھان
برگس برگس پریڈان
اُچھروالن منز
زوتان۔



رشتہ

اڈر جن ہند

اکھ چرونگ! لاریو مت و تھ رنس

تمہ دوہہ صجس اڈیوٹھک

تمہ اوس امانتھ دیوتہ مت

ساری و تھ سجدس

☆
شکرانہ کورکھ!

پوت کھورے در اس۔



گاش

زون گپہ آ بس

تار کھراؤ دی

کتھ چھک پیاراں؟

پنہ کو ہی لہرن کھوڑکھ

یمہ چھبے

فقط برہمہ راوان!

اُچھوٹ

وُس

موجتہ کلین ہند

چھج چھی پراران

ظلماتس منز

”اندریم گاش

نمبر ژھٹ“

کائتس کالس پیارو



ژھانڈی

آخر سمہ کھیوم
سہ کستوری کوہس پیٹھ
ہنڑ اوئس
لالو ترؤٹ
بٹھ اوئس نور ژٹھان
چشمن منز
نپہ نہ کرونی جنگل

☆
کاڑ کڈان



ہیون دیون

راؤن تہ لبُن

کھرُن تہ خوش یُن

دوہ تے راتھ

ہوئے!

شہر س وِوِ نلہ چھ وولہ مُت نال

کیا ہ چھک ژہار ان

ولہ پکھ!

سون تہ وِوِ گن

کیا ہ؟

روز تھ گوس۔



ستہ وے

ستہ وے آیم
گون ریشم مس

یلہ ترا و تھ، مشک ژھٹان!
کوسم اُسکھ

اسہ ونہ ہونجہ ہران

کمہ شوقہ



☆

پوکس بروٹھ کُن ---

بُتھ آم سہ بال

ستہ وے بال ژھنڈم

گر بز وِنی آواز گیم

اُسی چھی پراران!



باپار

تم رُودِ

سوئے بازارِ منز لفظن

باپار کران

لکھ ہن کیاہ

لفظ چھئے باطنہ

سنہ رُودِ منز

دوتلان
چگر کہ خونہ پھبان

پریر لان
تقدیر لکھان

گس ونہ ہا؟
گس سنہ ہا؟



اَسہ تُل دس

اُس چھبہ کھاثر

نہ چھ غاصب

نہ چھ جابر

اَسہ دیتو

شہ کھالہ والنہ



در شام

مجلس شام

بیت شام

در شام

در شام

در شام

عزت دار چہے

اس

زنجور

کرتھ نیو کہ !

اسمانس تامتھ

شیسٹر دیوارو

ژھچہ نار چپاڑ

سینہ وُلپوڑھوٹ

گر بکھ وُن خون

اسہ تُل دس

تو سحر نیز یو
اندس تام



امانتھ

براندس تل چھوے

ناگ وزان

ساسہ بدیوؤ رک یو

ژھانڈی دواں

لوئس!

میون امانتھ چھوے

☆

قندلا

دھوڑاں لہو

نالهو

دھوڑاں لہو

نالهو

اس

دھوڑاں لہو

یہ راوی

گلہ زو میے گیم!



خوش بختی

بختن یاری کر نم
لو کہ عرسا تس منز
تہندس روضس برو نہ کینہ
اوش ہاران

شاید چھس
صحرا وس منز



نکستین

نکستین

نکستین

نکستین

نکستین

نکستین

نکستین

و کر نہ یتھ

خاب و چھان



احتجاج

لو کہ آئے

زُستھ

وچھڑیاں

کھورن تل

مانڈ کھر

پھانک تہ محافظ

☆

نہایت

نہایت

نہایت

نہایت

نہایت

نہایت

نہایت

اسہ گڑھ میت

تس تہ تمن

گس بین رود



خاب

یم گڑھی نہ رَلنِو
یم گڑھی نہ ستے گزاسمان گُرنِو
آفتابس گڑھی نہ وِلنِو
پانس ستر

گرن منز
اُسر اُچھ مڑرتھ
خاب وچھان

☆
ب
وونہ ہم

زینہ مرنگو
اسرار و نال و وٹم

کتابن
ہندو انبار کھٹم

گروہ گر

☆
پ
زخمن کر گر بند!

کیا ہچک زہار ان؟



تھپ

گُس چھ پُن آسان

پُر دُکس

گاشس زانڈ یوان

رُا چھو کر یو زیو

اوسک پانس ستر ونان!



تریش

دوہہ اکہ

ناگ و زیو

رُجرج لُج

اخبار و کرکھ و ڈ

را تو راتھ

مکانہ، دکانہ تہ سڑک

بنیہ

اکھ مڑ دیادم

وؤتھ

نورِ خود الیس

باپار کران

بالن، مرگن، جنگلن

پھیران
تریش ہران چھم
بے چھسہ ؟
تاپس بٹھ لوگہ مُت



دچھ پونپر

وینہ اوس نہ گریشمک تاچھ

ہمیومت

دچھ پونپر کوت آمت

وکہ ما پھیرت گوومت

ؤنی کیاہ لبہ

کیاہ راؤیم؟

شپنہ کہستان

منز کو تپلہ؟

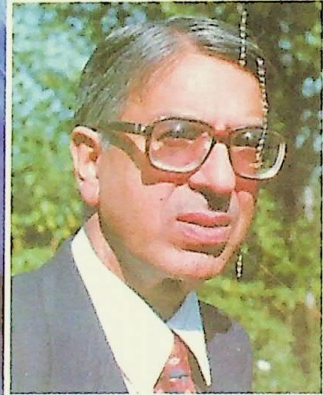
دچھہ پونیر سنز

بول

گڑھاں چھم گوش

”دچھہ پونیر سنز بول بوش گوم گوش“

احد زرگر



پروفیسر حامد کی کشمیری

کشمیری مطبوعات

۱۱	نارس اٹھپ واس	(شاعری)
۱۲	یتھ میانہ جو یہ	(شاعری)
۱۳	آواز داڑے نو	(شاعری)
۱۴	کاشترک تنقیدی مضامین	(تنقید)
۱۵	شیخ العالمیات	(تنقید)
۱۶	جیدہ کاشتر شاعری	(تنقید)
۱۷	شیخ العالم	(تنقید)